

Teatr Polski w Warszawie: „Wróg Ludu“ Ibsena (4-ty akt, wiec).

Teatr Polski zakasował już wszystkie teatry stołeczne wykwintem wystawy, malowniczością jej, stylowością w meblach, kostymach, dekoracjach, komponowanych przez tak doświadczonych malarzy-dekoratorów, jak pp. Karol Frycz, W. Drabik, Antoni Gawiński.

Do tryumfu Teatru Polskiego, który sobie postanowił być najlepszym polskim teatrem, przyczynia się świetny zespół artystów, na czele których dość wymienić nazwiska M. Przybyłko-Potockiej, Stanisławy Wysockiej, St. Ślubickiej, Dulebianki, Józefa i Maksymiliana Węgrzynów, Weycherta, Zelterowicza, Leszczyńskiego, Sosnowskiego, Junoszy i wielu, wielu innych doskonałych artystów.

Zamieszczone w dzisiejszym numerze fotografie przedstawiają kilka scen ze sztuk wystawionych w Teatrze Polskim, mianowicie z „Krakowiaków i Górali“, „Wroga Ludu“ i „Nowych Aten“ Nowaczyńskiego.

Po zamordowaniu wielkiego wezyra: Wojsko opuszcza dom, w którym ujęto morderców Szefketa paszy.

Sztuka w szkole.

Wychowanie szkolne, którego zadaniem jest wszechstronny rozwój umysłowy uczniów i uczenie, musi dbać również i o wyrobienie estetycznej kultury. Obok wykładów z historii sztuki, w tym celu służy nauka rysunków, która pomimo dorywczego traktowania w szkołach średnich, może się pochlubić nieraz artystycznymi rezultatami. O skutecznej pracy w tym kierunku świadczy wymownie otwarta w tych dniach w Liceum p. Kaplińskiej w Krakowie wystawa prac malarskich, rysunkowych i kilimowych projektów uczenie tegoż zakładu. Naogół wystawa ta świadczy o wysokim poziomie artystycznym, na jakim postavili naukę rysunków artyści malarze prof. Żelechowski i Misky. Wybijają się na plan pierwszy mozaikowe kompozycje uczenie kl. II., z III. zaś malowidła pp. Strużyńskiej i Mehlówny. Największą kulturę artystyczną wykazują z klasy V. p. Cieszyńska w swych olejnych studyach martwej

Teatr Polski w Warszawie: „Krakowiacy i Górale“ (1-szy akt).